

SCHRIFTMEDITATIE

"Ik ben de opstanding en het leven" Joh. 11:25a.

O Heer', de Koning is verheugd
 Om Uw geducht vermogen;
 Uw heil zweeft Hem voor d'ogen;
 En met wat blijde zielevreugd
 Zal Hij, door al Uw daân
 Verrukt, ten reie gaan..

Op de eerste dag der week is Christus opgestaan uit de doden. Door de wekstem van de Vader is Hij opgestaan. Hij heeft Zich omgord. Eens, toen Hij Zich begaf naar het graf van een vriend sprak Hij de woorden: Ik ben de opstanding en het leven. Wij zijn gevallen uit de staat der rechtheid. Nu liggen wij in de staat der ellende.. En niemand is opgestaan, om de weg naar God te gaan. Wij LIGGEN in de dood. Tegenover God zijn we ellendige "natrappers"... vijandig dood. God heeft Zichzelf heil verschaft. Niemand kan zeggen: IK BEN de opstanding en het leven. Hoe zou een lijk zeggen: Ik ben?? Tussen de dorre doodsbeenderen STAAT ENE. Hij is niet alleen opgestaan... Hij IS de OPSTANDING. Recht stond Hij voor God. In Zijn woorden en daden blinkt dat "Gans Andere" ons tegen. Jezus onderhoudt de gemeenschap met God. In Zijn woorden en daden geeft Hij God de eer. Tussen de kwalijk riekende lijken is met Hem de OPSTANDING gekomen. Als de Liefhebber van God en de naaste staat Hij daar.. eenzaam.. onnavolgbaar. Onder de dorre beenderen staat Hij... Opstanding. Zijn ganse leven is een Opstandingsleven. Hij is als de bloem die naar het licht reikt. Zó reikt Zijn leven naar God. Oók toen de storm zich over 't land liet horen. Oók toen alle zichtbare schoonheid verloren ging. Oók toen Hij, als een geknakte steel, in het stof boog. Oók toen Hij hing aan het vervloekte hout. Ook toen richtte de getrapte bloem zich op. Uit de donkere hellenacht schreeuwde Hij tot God. Dáár schreeuwde Hij: MIJN GOD. Ons walgelijk spreken

in het algemeen over God wordt verpletterd onder de schreeuw: MIJN GOD. Dat is óók OPSTANDING en LEVEN.. midden in de dood. Nooit is zulks in de hel gehoord. Duivelen krimpen ineem als op de bodem van de hel deze kreet zich voortplant. Christus STAAT op de kop der slang. Hij vermorzelt de slangenkop. Jezus in de hel blijft wezensvreemd aan de hel. De nacht licht als de dag. Hij is de OPSTANDING en het LEVEN.

En welke vorsten ooit het aard'rijk moog' bevatten,

Wie hunner is, o Heer' met U gelijk te schatten?
In de ochtendstond der schepping deed God op de vierde dag de hemellichten komen. Maar toen Jezus tot Zijn God schreeuwde in het vierde kruiswoord, waren de hemellichten gedooft. Toch liep juist toen de gruwelijke hellenacht ten einde.

Golgotha..gij zaagt dat wonder,
't Licht der heerlijkheid gaat onder,
en het daglicht keert tot nacht.

Maar die nacht weldra wordt klaarheid,
al wat schaduw was, wordt waarheid,
't Is vervuld, het is volbracht.

Ja.. volbracht zijn al de woorden,
die de Godsprofeten hoorden.

Ja.. vervuld is 't Recht der Wet.

Onze wonden zijn verbonden,
onze zonden zijn verslonden,
en de slangenkop verplet.

(I.D.)

Hij is de OPSTANDING en het LEVEN. Nu zal het volk in duisternis een groot Licht zien. In het akelig donker liggen de levenlozen machteloos neer.. Maar de schaduw van de OPSTANDING valt over de dorre beenderen. Hoor... Ik zal OPSTAAN en tot mijn Vader gaan, en ik zal zeggen: Vader, ik lig midden in de dood en ik ben niet waardig Uw kind genoemd te worden.. Vader.. ik heb alles verzondigd.. ik hoor niet in Uw nabijheid.. ik ben zwart van zonden..gans melaats. Ook vandaag heb ik de schuld weer groter gemaakt. Gedachten, woorden en werken getuigen tegen mij. Kijk... daar komen er nog méér aan. Uit het Oosten en het Westen.. het Noorden en het Zuiden.

Tollenaren en zondaren. Ze worden getrokken door de OPSTANDING en het LEVEN. Ze zeggen allemaal hetzelfde: Wij zijn levenlozen.. O, wij zijn levenlozen. Vóór we begonnen te leven zijn we al gestorven. Maar U, Heere Christus, bent het LEVEN. U hebt het Zelf gezegd. En wij hebben Uw ster gezien. U leefde toch in onze dood? U hebt gezegd: IK BEN. Ach, wij zijn niet waardig. U bent alles waardig. Neem ons aan.. eeuwige Vader.. neem ons aan om Jezus wil. Het kán niet.. hoe zullen wij? Maar U vermoogt alles. Laat onze ziel leven en wij zullen U loven. Mogen we, om Jezus wil, meezingen met de hemelse koren? Laat mij opstaan om tot de OPSTANDING te gaan. Wij zijn Uw gramschap waardig. Maar Hij heeft de gramschap gedragen. Heere Jezus, haal ook ons uit het graf. Uw doden zullen leven. Mogen wij ook UW doden zijn? U weet Raad met de doden. U bent de OPSTANDING en het LEVEN. Van Uw graf is de steen afgewenteld. U stond op. Nu zit U aan de rechterhand Uws Vaders in de hoogste hemelen. Wij leven nog onder de zon. 't Is al bijna tweeduizend jaren dat de zon weer ging schijnen. Nog is er kwaad onder de zon. Alles ligt op sterven.. Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods. Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft; op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want wij weten, dat het ganse schepsel tesamen zucht en tesamen als in barensnood is tot nu toe...

Toch laat de Heere Zich niet onbetuigd, goed doende van de hemel, ons regen en vruchtbare tijden gevende, vervullende onze harten met spijs en vrolijkheid.. We zien dat het weer lente geworden is. Voor de vogels is het de zangtijd. De bomen botten uit. Er worden plannen gemaakt voor de zomer.. Maar vanwege de OPSTANDING en het LEVEN doet het heimwee zich gelden.. of het heimwee naar het heimwee.

In de stad en op het land, op fabriek of kantoor..
als "wereld" in de wereld, en toch niet van de
wereld, zuchten we: Kom, Heere Jezus. Sta op
van de rechterhand Uw Vaders en maak alle dingen
nieuw. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
Daar zal gerechtigheid wonen. Daar zal geen zon-
daar meer zijn. Daar zal geen vervloeking meer
zijn.

Paasfeest 1976.. Ik ben de opstanding en het leven.
Geliefde vrienden.. er is balsem in Gilead. Er is
beproefd goud, komende uit het vuur. Er is ogen-
zalf om te mogen zien. Een hartelijke Paasgroet
aan alle "behulpzels": De Heere is waarlijk op-
gestaan. Alle levenlozen in zichzelf.. gegroet
om Zijntwil. Hij is ons leven. Hij trooste en
sterke op reis naar de stad.

Weldra komt Hij weder. Ge zult Hem zien gelijk
Hij is.. Van aangezicht tot aangezicht. Dat zal
toch wat wezen.. Mij, zegt Paulus, de grootste
der zondaren, is barmhartigheid geschied.

O mijn ziel.. Wanneer de nacht
des vertwijf'lens, des bestrijdens,
u bestormt en aanvecht, wacht...
't Allerdonkerst uur des lijdens
zal in blijdschap overgaan..
Want de Heer' is opgestaan.

Ja, de Heer' is opgestaan.
Gods bazuinen zullen klinken.
D'eerste dingen zijn vergaan,
nieuwe heem'len zullen blinken.
Nieuwe tijden vangen aan.
God is scheppend opgestaan.

D.C.O.